

Szabó J. Róbert lelkipásztor | 2021. 04. 11. | Veled vagyok! 3.

JÓZSEF, A KÉZBEN TARTOTT

ApCsel 7,9.

EGY ÉLET EGY MONDATBAN

Előfordul, hogy a Biblia egyetlen mondatral foglalja egy-egy szereplője életét. Dávid királyról ezt olvassuk: ... **a szívem szerint való férfi, aki teljesíti minden akaratomat.** ^{ApCsel. 13,22b.} Barnabásról, Pál mentoráról és első munkatársáról ezt: ... **derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel.** ^{ApCsel 11,24b.} Mennyire más és több ez, mint amikor egy-egy temetés bejelentés kapcsán a családtagoktól megkérdezem, mint tudnak elmondani az elhunyt életéről, és ők kínosan, feszengve ennyit válaszolnak: *szerezte a családját, vagy sokat dolgozott.* Érdekes lenne megtudni azt, és egyszer szembesülni is fogunk ezzel, hogy vajon Isten mit gondol rólunk! Hogyan hangozna az az egyetlen mondat, amit rólunk mondana?

JÓZSEF

Ma Jákób fiának **Józsefnek** az életével folytatjuk sorozatunkat. Józsefet egy olyan sorozatból, aminek az a címe: *Veled vagyok*, és arról szól, hogy a Biblia különböző szereplői szorongatott helyzetben, a maguk lelki mélységeiben, vagy éppen támadások között, hogyan tapasztalták meg, hogy **Isten soha sem hagyja cserben és sohasem hagyja magára az Ő gyermekeit, kihagyhatatlan!**

Hiszen maga a Szentírás is ezzel a mondatral foglalja össze az életét: **Isten vele volt.** ^{ApCsel. 7,9.} Függetlenül a körülményeitől, függetlenül attól, hogy mi történt vele, függetlenül hová került, hol kellett élnie, a Biblia azt mondja: **de Isten vele volt.**

Az 1Mózes 39-ben, legalábbis a legújabb protestáns fordításban, háromszor olvassuk ezt József életének egy-egy fordulópontjánál, olyan *nagyon nemszeretem* fordulópontok voltak ezek, hogy: ... **az ÚR Józseffel volt...** ^{1Móz. 39,2.21.23.} Sorban érik a csapások, **egyre több mindentől fosztatik meg:**

- elveszíti otthonát, hazáját, családját,
- elveszíti a szabadságát és rabszolga lesz,
- amikor viszonylag rendeződik a helyzete, egy hazug nő miatt rabszolgaként börtönbe kerül,
- amikor felcsillan a szabadulás esélye, aki kiszabadíthatná, elfelejti őt.

És ezek között a veszteségek között újra és újra ezt olvassuk, vagy ha nem olvassuk, de ezt látjuk a vele történetekből kiviláglani: érje őt bármi ... **az ÚR Józseffel volt...**

LÁSD AZ EGÉSZET!

József életének egyik nagy tanulsága az, hogy ha csak életünk töredékeit látjuk, ha csupán egy-egy életszakaszra összpontosítunk, akkor könnyen jutunk fals megállapításokra! Ha sikerül valami, és ilyenkor találkozunk egy régen látott

ismerőssel, aki megkérdezi: Na, öregem! Milyen az életed? Ezt feleljük: *Jaj! Annyira boldog vagyok! Annyira jól megy a sorom! Olyan csodás az életem!* De, ha valami szomorú dolog ér bennünket, akkor lelkileg magunk alá zuhanunk, és ezt feleljük ugyanerre a kérdésre: *Ne is kérdezd! Az egész életem kudarc. Boldogtalan vagyok! Nekem semmi sem sikerül. Értelmetlen minden.* Most akkor melyik válasz az igaz? **Az élet egy hosszú vándorlás, és ha csak életszakaszokban gondolkodunk, és nem törekszünk a teljességet látni, akkor hol jól, hol rosszul érezzük magunkat, akkor hol értelmesnek, hol értelmetlennek látjuk az életünket.**

Amikor József Egyiptom felé ballagott, azzal az élménnyel a háta mögött, hogy saját testvérei eladták rabszolgának, és ezzel gyakorlatilag halálra ítélték. Tele keserűséggel és félelemmel a jövőjét illetően. Mit gondolhatott élete értelméről? Amikor végre rendeződnek a dolgai, és hűsége kezd gyümölcsöt teremni gazdájának, és jön egy unatkozó és elhanyagolt feleség, aki miatt börtönbe kerül. Vajon csodásnak látta az életét? Amikor megfejtí a fáraó egyik főemberének álmát, aki megígéri, hogy nem feledkezik meg róla, ha álomfejtése igaznak bizonyul, és amikor az kiszabadul évekre a börtönben felejtí őt, megszegve ígéretét. A becsapott József vajon ugrált örömeiben, hogy mennyire 'happy' minden?!

Meg kellett tanulnia életének nemcsak a részleteit látni, hanem azt, hogy az egészet nézze. S mert így tett, ezért nem olvassuk, hogy lázadt, Istenhez hűtlenné vált, feladta és hátat fordított neki, belekeseredett az életébe, depresszióval küszködött és börtön pszichológushoz kellett járnia, majd miután kiszabadult gyógyító csoportba járt egész életében, mert képtelen volt feldolgozni az őt ért traumákat. S mert megtanulta életének egészét látni, így volt képes végül az őt elpusztítani kész testvéreinek ezt mondani: **Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt...** 1Móz. 50,20.

A BAJJAL MÁS IS JÁR

A bajjal nem csak baj van. – bocsánat a buta szójátékért. De József története ezt megtanítja! Egyikünk sem szereti azt, ami most körülvesz bennünket. Nem szeretjük a bajokat, a váratlan tragédiákat, semmit sem szeretünk, ami bánt, szenvedést okoz, keserűséggel jár. De ezekkel nemcsak a baj jár, hanem ha megtanuljuk életünk teljességét látni, és ebben az összefüggésben mérlegelni minden bennünket ért rosszat, akkor képesek leszünk egy egészen másfajta, valamiféle **felülemelkedett nézőpontból látni életünk fájó pillanatait is!**

József vajon azzá az emberré vált volna, akivé életének végére vált, ha nem megy keresztül mindazon, amin Isten átvezette? Miként viselkedett volna az a pökhendi piperkőc, testvéreit beárulni kész, a helyzetével visszaélni képes apuka elkényeztetett kislánya, ha minden mélységet elkerülve egyenesen a csúcsra jut?

Észrevettétek már, hogy életünk mély felismerései legtöbbször nem a magasainkban, hanem mélységeinkben adódnak? Mivé lettünk volna a bennünket ér tragédiák

nélkül? Ha minden azonnal sikerül? Ha semmiért sem kellett volna megdolgoznunk, hanem önkbe pottyant volna minden, amit elérni akartunk? Veszteségeink megtanítják jobban becsülni azt, amink van, amink marad. Kudarcaink megtanítják, hogy nem mi rajtunk múlik minden. Bukásaink megtanítják azt, hogy ne gondoljuk többnek magunkat senkinél. És még tragédiáink is tanítanak valamit! Azt, hogy nem vagyunk mindenhatók, mindent legyőzni képesek, sebezhetetlenek, és senki-nek nincsen önmagában örök élete.

A bajjal nem csak baj van. Mindennek felismerése is ott van József testvéreinek mondott szavaiban: **Ti rosszat terveztetek ellenem, de Isten terve jóra fordította azt...** ^{1Móz. 50,20.} József a mélységei nélkül, sohasem lett volna azzá, akin keresztül Isten megmenthette volna családját és ezen keresztül egy egész belőlük sarjadó népet.

KÉZBEN TARTOTT ÉLET

A bajban sohasem az a kérdés, hogy Isten velem van-e, megtart-e engem! Ez tény, ebben nincs semmi bizonytalan. Lehet, hogy nem úgy tart meg, ahogyan én szeretném, ahogyan én elvárnám. Lehet, hogy mindent elveszítek, mint Jób, akinek sok csapás után semmilye sem marad abból, amiye előtte volt. A kérdés sokkal inkább az, **hogy kész vagyok-e megtanulni azt a leckét, ami azon a rossz élethelyzeten keresztül többé tehet?** Miután Jób megtanulta ezt a leckét, mily érdekes, mindent visszacapott, sőt többet, mint amiye előtte volt, és amit elveszített.

József életének harmadik tanulsága ez: **Isten emberének élete mindig kézben tartott élet!** Dobáljanak bennünket akárhogy is életünk viharai. Sodorjon bármerre is az élet. Törjenek ránk bármekkora erővel is rosszakarók és ellenségek. Vessenek élénk gáncsot vagy akarjanak eltiporni. Kerüljek bármilyen nagy bajba, érjen engem bármilyen tragédia. **Akár eszembe jut, akár nem, de az életem mindig kézben tartott élet!**

Mi, akárcsak József, csak annyit látunk, hogy ide-oda dobál bennünket az élet. De ez a látszat és nem a valóság! A valóság az, amit József életével kapcsolatban olvasunk: **az ÚR Józseffel volt...**

... az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett. – olvassuk, majd ezt: **az ÚR Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és gondoskodott róla...** - végül ezt: **... az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR, amihez hozzáfogott.** S mindezeket József életének mélységeiben éli át. Akkor tapasztalja meg Isten jelenlétének csodáját, amikor a legkevésbé sem számíthatna rá!

Hát így tartja kezében Isten az gyermekei életét! Nem úgy, ahogy várnánk! Nem úgy, hogy nem engedi, hogy közelünkbe férjenek a gondok. Hanem gondokkal vagy gondok nélkül, mindig Ő tartja kezében az életünket.

S ha megtanuljuk mindazt, amit József élete tanít nekünk: **(1)** azt, hogy életünk teljességét nézzük, ne csak a jó vagy rossz pillanatainkat; **(2)** azt, hogy a baj nem

József, a kézben tartott | ApCsel. 7,9.

csak bajjal jár, azaz a mélységeinkben felismert dolgok többé tehetnek bennünket; **(3)** és végül azt, hogy az életünk mindig és minden körülmények között kézben tartott élet, ami ezért el nem **veszhet** soha, akkor talán belőlünk is feltörhet aktuális élethelyzetünkben egy Istent dicsérő ének! S együtt énekelhetünk Máriával: **Magasztalja lelkem az Urat, és ujjong az én lelkem megtartó Istenemben... mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve, irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt féltőkön.** Lk. 1,46-47,49-50. **ÁMEN**